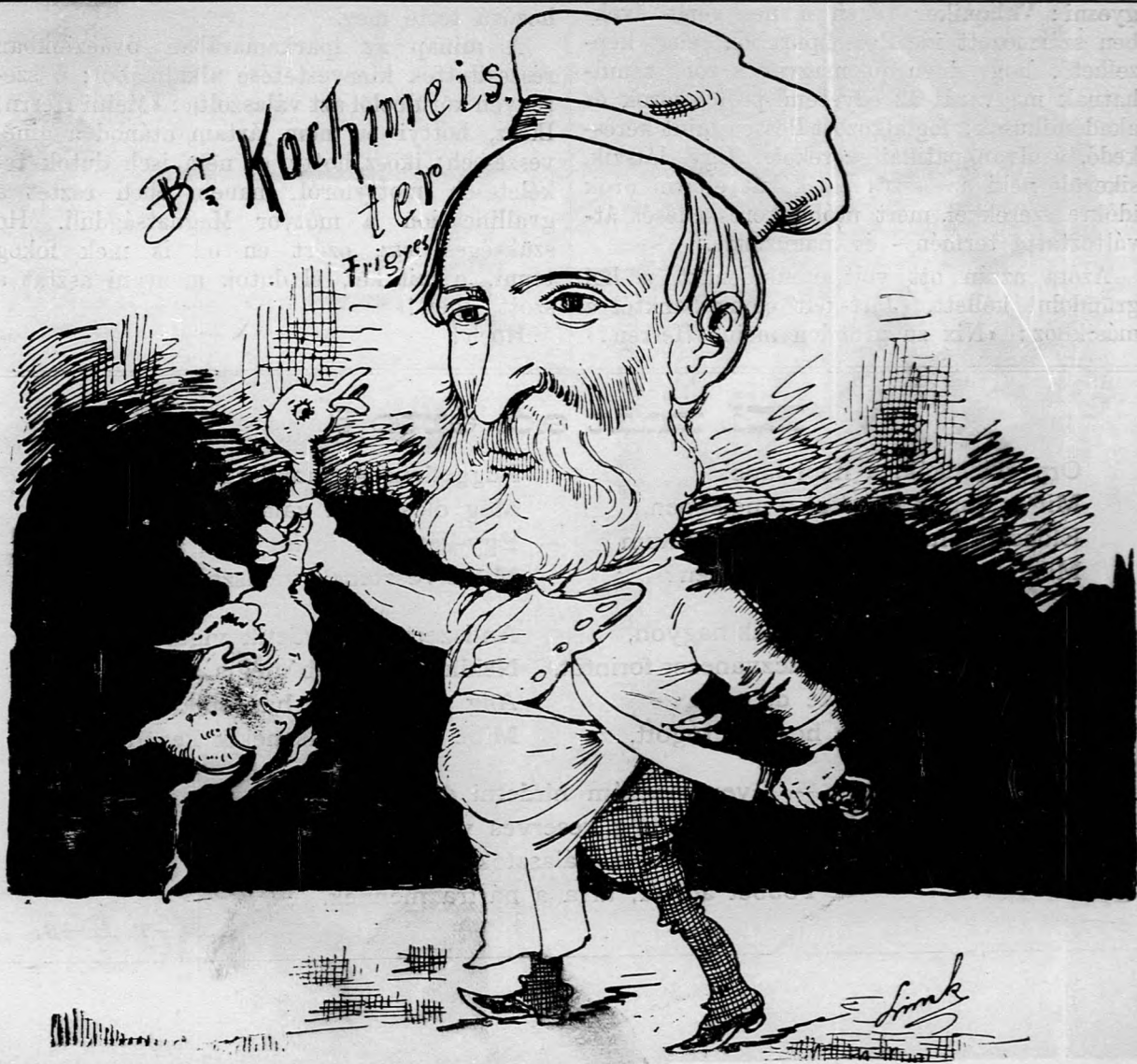

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám ára 16 kr.

BUDAPEST, 1885. JULIUS 19.

Megjelen minden vasárnap.
 Előfizethető a kiadóhivatalban Budapesten,
 Koronaherceg-utca 3.

UJ MÉLTÓSÁGOK.

III. B. Kochmeister Frigyes.

Wahrmann Mór után ő a magyarországi zsidók első védő szentje.

Kereskedő, bankár, gründer, börziáner és luteránus lévén, nem csoda, hogy «czü ünsere Lait» számítják őt s hogy ő meg olyan tökéletesen ért a nyelvükön, hogy a börzei csetepaték elintézésénél a zsidó börziáner mindig meglesi, mikor elnököl a Herr Baron a börzebiróságban: akkor adja elő a pörös dolgát, — ellenben, ha az alelnök Strasser elnököl, akkor inkább nem is pöröl.

Életéről a történet műzsája, ha egyéb dolga nem lesz, a következőket fogja a börze-kavéház márvány asztalkáira plajbászsal feljegyezni: Valamikor régen a negyvenes években származott ide Preschpurgból, tehát képzelhető, hogy igen jó magyar s tőle tanulhatnak magyarul az egyetemi professzorok és akadémikusok; foglalkozott Pesten mint kereskedő, árulván patikai szereket. Úgy látszik, sikerült neki az összes patikákat ellátni örök időkre szerekekkel, mert utóbb kereskedését átváltoztatta termény- és magüzletre.

Azóta aztán ott volt ő mindenütt, a hol gründolni kellett. Járt-kelt egyik banktól a másikhoz: «Nix zu gründen meine Herren?»

A budai takarékpénztárt összeházasította egy pestivel, «Egyesült budapesti takarékpénztár» czím alatt, mint mondják igen csekély esketési stóláért; a 70-es években folytatott gründeri érdemeiért a Nemzeti bank azzal tüntette ki, hogy nem vette be őt igazgatóságába; azután megalapította a budapesti börzét, vagyis Kiszsidóországot, tagja a Lloydárságnak, kereskedelmi kamarai elnök, főv. pénzügyi bizottsági tag, s mindezekért nyerte a magyar báróságot.

Tartunk tőle, hogy valamit még úgy is kifelejtettünk, pedig most, hogy főrendiházi taggá nevezték ki, nem illenék valamit elfelejteni róla, nem annyira az ő, mint a *Tisza* Kálmán érdekében, a ki őt örökös törvényhozóvá tette meg.

A minap az iparkamarában óvációkban részesítették kineveztetése alkalmából; ő szerényen körülbelől azt válaszolta: «Meini Herrn! Ikosz, hottyi én nem jártam utánod a gineveszéssch; ikosz, hottyi én nem isch dutok tekéletesch mottyioról, hanem ében eszet a gvallification a motyor Magnatságdull. Ho szükséges lesz, ozért én od is mek fokog tenni, a mit kel, el dutok montani asztat a szott: igen!»

Hoch!

Ki mit ad érte?

Öreg kollegák, a napi lapok
Mit tudjanak csinálni a melegben,
Előadják, hogy egy-egy mandatum
Mibe kerül egyes kerületekben?

Mameluknak drágán adják nagyon,
Volt, mely kóstált nyolczvanezer forintot,
Mértékletes ellenzéké de már
Tiz-tizenkét ezerre hogyha rugott.

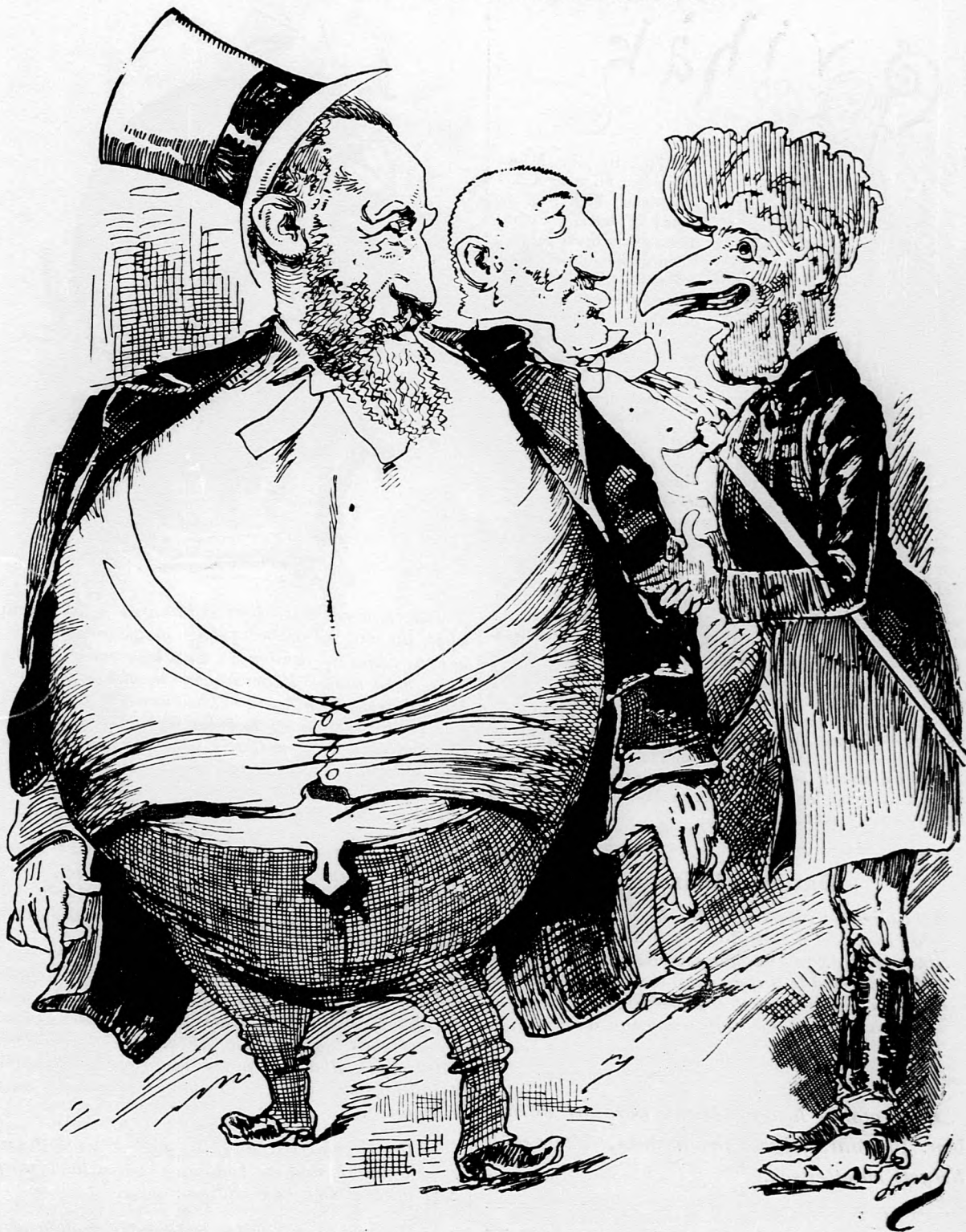
Függetlenségi mandatum vala
Még olcsóbb a választási piarczon
Egy-két ezer forint vala a sarcz,
Mit elvesztének választási harczon.

Antiszemiták hirdetik vigan:
Nekik legolcsóbb mégis a kerület,
Alig egypár kék hasu bika,
Mibe a választás nekik kerülhet.

— Gyerekség ám hirdetni ezt nagyon,
Mert lehet még keserves vége ennek:
Észbe kapnak a választók, s a hol
Többet adnak, arra a pártra mennek.

M—r K—s.

HARMADFÉL HÓNAP ALATT.

M-r K-s. Jée! Mit csinált a gróf úr, hogy úgy kihízott a ruhájából?

Z-y. Nagyon egyszerű: mióta a kiállítás megnyílt, mindennap két bankettet eszem meg. Éljen a naza!

Mikoh itt járt Milán ő felsége, mi meg a kíséretében: Zichy, én és Toldy Fhanczi czimbohám, a kiállítási jegyző, Fhanczit bemutatták a kihálynak, s ő högtön megkínálta ő felségét egy kuba cigahéval. Tehmészetes, hogy Milán nem fogadta el s Fhanczi csak azért nem kapott ohhot, meht van máh neki jókoha.

— Most aztán váhjuk Belghádból a Takova-

hendet. A Fhanczi czimbohám máh előhe fel is tüzte a Mahgit-szigeten a szalagját: egy kimosott boszniai kriegs-medaille szalagja képeben. A melyet mikoh Milán kéhdezte volna, hogy miféle ohdo szalagja az? úgy magyaházott meg neki Zichy, hogy az a vas-kohona-hend szalagja. (Ezen csak úgy lehet nevetni, ha tudja az embelh, hogy valóban megtöhtént.)

— Bezzeg a bolgáh fejedelem Sándoh köhül máh nem tolongtunk úgy, meht tudtuk, hogy ez a phincz nem adhat nekünk ohdókat. Ez uhak nem hend, — bátohkodott egy hazafi megjegyezni. Hogy volna hend, mikoh még jele nincs, — válaszoltam én, — hiszen tudva levő, hogy «ohdo est anima hehum».

— A multkoh leköptem egy szemtelen zsidó hepohteht. Váhtam is másnap, hogy majd phovokál. Hiába váhtam. Mint hallom: tanácsot ült czimboháival, a kik úgy döntötték el a dolgot, hogy nincs ok a kihívásha, meht mikoh a pajtásukat leköptem, nem volt náthám, így hát nem volt nagy séhtés.

Dandy-házasság.

Mondják, rászántad magadat, hogy végy feleséget:

Jó; hisz férj a revő ott, hol a lány eladó.

Ámde te tiltakozol nagyon ily házassáviszony ellen:

Mert szereted te csupán azt, mi modern s divatos.

E szereted folytán adsz elsőbbséget a lánynak.

Ugy, hogy te eladó vagy s a leány a revő!

Cato.

Reformokat hangoztatnak katonai körökben. Profont helyett programm, kétszersült helyett sületlenség.

Az antiszemizmus mégis csak enyhébb érzelem, mint a nemzetiségi gyűlölködés. Ismer nemet és kort.

— *Az van ed gewaltige kölömbőség a khoesmák közt, ha van ed khoesmában megkhürüsztölve a bor, de nincs megkhürüsztölve a khoesmáros és hod ha van ed másik khoesmában megkhürüsztölve a khoesmáros, de nincs megkhürüsztölve a bor.*

A mi asztat jelent, hod ha jó bort akarsz inni, eredj ollejan khoesmába, a hun van megkhürüsztült khoesmáros, de khoesmárosnak ha médj, ledjen sopa khürüsztült borod. Idj simól a zsidóság a khürüsztült világhoz.

— *Igaz, hod a thürvény csak 8 procent kamatot enged venni a gojtól, — hanem must bátran vehetsz 100 procentet is, mert a 92 florén köhölönbség van az országosch kiállításra szóló drágasági pótlék.*

— *Biroság elütt jelenjél meg mindig a legpiszkosabb és legrondjosabb ruhádban, mégpedig abból az okából, hodj ha megveszted a phür, akkor a richterleben sajnálatból khevesebb phürköltiséget sóz a njakadba, ha pedig megnjered, odjancsak sajnálkozásból anál thüb phürküleséget itél meg a számadra.*

— *Ha azt akarod, hodj a gój ne mandhasson neked thübet, hod «te bödös», — változtasd meg a tied nevedet ódj, hod «Rózsa».*

— *Ha örökséget sinálsz és khérdezi thüled a biróság, hod mit hadjott rád az apád? felelj neki: «a böcsöletet», — ha ezt inventiroznak, igen kis százalék khüll érte fizetned.*

A HORVÁT A KIÁLLÍTÁSON.

— No bratu! hát hogy tetszik neked a kiállítás ?

— Dobre, dobre! csak egy kis felirási hibát látok : erre a nagyobbikra kellett volna írni, hogy horvát pavillon, erre a kisebbre meg, hogy magyar iparcsarnok. Ezt hozná magával a mi dualizmusunk.

MAGYAR DALCSARNOK.

Miután napjainkban a terézvárosi zengerájok olyan lasciv irányban működnek, hogy csak nagy adófizetés útján kaphatnak konzessiókat, a Magyar Dalcsarnok igazgatósága jónak látta következő szabályzatot megállapítani és közhírré tenni:

1. Tizenkét tagú ballet helyett csak hat tagú fog működni, hogy annál kevesebb lássék abból, a mit mutogatni úgy sem szabad. Pipaszárlábu ballerimáknak jobb fizetés adatik, ugyanazon indokból.

2. Tricot-énekesnők csak bagaria eszímában jelenhetnek meg, a melyek szárai egész kötésig felérnek.

3. Champagnei bor drága pénzen se kapható; karczos vagy semmi.

4. Mellek — kivált kivágva — tiltva vannak.

5. Programm helyett minden vendégnek egy-egy példányt ad a rendezőség az angol biblia-terjesztő társaság kiadványaiból.

6. Tizenkét órakor kis mise, Martens orgonálása mellett

Másolta:

Kis Kakas.

A KASZÁRNYÁBÓL.

Főhadnagy Zserzsabek. Te számírr Dobos! megtudnád-e azt nekem mondani, hogy mikor lennehezebb a levegő?
Infanterist Dobos. Jelentöm átosan, vitéz főhadnagy uram, hát akkor, a mikor az feldflaskába köll czipelni snapsz előtt.

A z é n p a v i l l o n o m

Sándor fejedelem, hogy szemével lássa,
Budapestre jött, a szép kiállításra,
S Milán királykával találkozott ottan,
Egymást üdvözölték, mélyen, meghatóttan.
— Nos, hát mit szól hozzá felséges szomszédom?

Ez a nagyszerűség nem is olyan vékony?...
Nékem úgy tünik fel ez az egész szemle,
Mintha Budapest már világváros lenne.
— Én is úgy találok — szólott a királyka,
— Ki a kiállítást oly szépnak találta,
Szerencsénk, hogy csupán országos a neve,
Mert még a torkunkra forrot vón' a leve;
A mi productumunk e szépségek mellett
Nevetséges módon foglalt volna helyet;
Az én Szerb nagy késem, felséged Bolgárja,
Német-Osziák-Magyar orrát a mint
vágja. —

— Hiszen csak ne volna most a dívat béke!
Nem is lenne «másutt» hercegségem száke,
Mert a szerencsétlen osziák vesénysóra
Még sohasem ütött győzedelmi óra,
Oly ellenség még a fegyvert nem emelte,
Mely az osziák tábort csúful el nem verte,
Bolgárjaimnak is az bagatell volna,
Csak a fene magyar ha belé nem szótna.
— Maga nem is király, csak egy hercegségske,
Mátyás várában hát ugyan mit keresne?
Ha már erről van szó — kit szerencse
éne —
Ferencz József királyt — én kérem cserére!
Király király marad, egyönnk sem vesszithet,

Békességes csere inkább engem illet. —
— Igen, de felséged is csak egy királyka,
Még eltévedne a Mátyás-palotába!
Másképpen csináljuk ezt az egész tervet,
Mint az igazságnak jobban megfelelhet:
Ferencz József menjen nagy Bulgáriába,
Tud civilizálni, már az mind hiába.

S én — hogy jussak nyugatfele műveltségre,
Magam megyek lakni s uralkodni Bécsbe.
Rudolf öcsénk menjen Nándor-Fejérvárra,
Felsőgednek legjobb lesz tán Boszniába. —
— Hogyha ráadásul kapnám Budapestet:
Nem is mondom, hogy rá vetnék tán keresztet.

— Jól van — mondá Sándor — lesz is majd nagy muri.
Megyek hát, hogy lássam, mit szól Szászburri. —
Királyok terveznek. A nép nyomást érez.
S végre az történi, a mit Bismárk végez.

***
Nem is vagy te nekünk Bismárk jó barátunk,
— Kár, hogy a szitán mi keresztül nem látunk.

Hogy ha valakire három század óta —
Csak te reád illik az a régi nóta...
Te intésted Bécsben a világtárlatot,
Hogy az bukják belé, s mondja ki a krachot,
A te bosszú ujjad ére Budapestre,
S nagy dicsőség drán hasra leszünk esve,
Te a budapesti krachot immár látod,
Osziák után hogy dől magyar jó barátod.
A te politikád jó busásan fizet,

Osziák-Magyar hajtja malmodra a vizet.
Drága fegyvereddel te csak lesben állasz,
S mind rohan lövésre a sok balga állat.
Te a budapesti krachot immár látod,
Nem is leszek érte soha jó barátod,
Miképp is lehetnék, hogy ha krachot hozva
Beleüt a menykő szép pavillonomba.

***
Nékem is van még egy szám a «Tribunács»-hoz,
Mely, mint vitéz liba, nagy garral gunáros,
Dákó Romániát Tiszáig keresve,
Szabeni esküdszák zöld gyepét leette. —
Kedves «Tribunács»-kám, hajts vizet malmodra,
Mely szép Bukarestet a Tiszához hozza,
Kovácsold részemre azt az áldot kapcsot,
Mely által vad népek műveltséget kaptok:
Bukarest hatalmas, mint Mohamed hajdan,
De a Kárpát hegyét nem kaphatva hajban,
Inkább ide sétál s megnyugszik tövében,
Dákóhungáriát így készítsz te nekem!
Kedves «Tribunácskám», saját fegyvereddel
Hogyha elpáhollak: cinye, ne feledd el!
Azt a sok jó magyart én ott Bukarestben
Éretted keblemről csak el nem eresztem,
Ők is szeretnének tartozni Tiszához,
Te is szeretnél, hát nem bánom, határozz!
Határozd el a hont a Lajta vizével,
S ennek hadd feleljen a Feketetenger.
Határoznod néked talán nem is kéne:
Előbb-utóbb úgy is csak az lesz a vége. —
Jó orrod van: érez Bismárk-Tizza szagot,
Híszem, öcsém, azért szuszogsz olyan nagyot.

Az ország kortese.

Zwiebeleszfy Aranka

egyleti dáma levele Knofelblüh Rozinához.

Schér Rozinchen!
Bartolucci fucci!
Elment. Mast mán minden rolla
felett oralkodja a Turolla.

Jaj, ha én asztat thodnék, hodj
mi felett kaptak össze ezek a mó-
vésznók! Edj hónapra való pletykám
volna: millejen jól molatnánk a kiállítási korzón es-
ténként, a hol szoktam ölni mindig egy-egy mag-
nátné mellett a széken. üma dráá kreuczer mincz.

Elég az hozzá, hodj a kis fekete szemő Barto-
lucci edj elüadásban nem akarta elüre jünni, hanem
akarta maradni a háttérben. A Torolla facta ütét
és kirepítette a bine elejére, a hodj az dokál. Ezen
osztán czodaról üssze vesztek.

Szeretek sejteni, hodj a esetepaté eifersüchtből
keletkezte magát. Todod: alkalmazni akarnék aszt
az ój mondást, a mellijet én tonáltam ki: «Keresd
a férfit».

Ah! már sakis ennek a mandásnak van értelme.
Todolsz, hodj a nevelü intézetben még ógy tanul-
tuk volt: «cherchez la femme». Sakhodj az régen
volt. Akkor kerestek is bennönket nadjon; ez a csó-
nya Móriéz rám is akadt; hanem most? már csak
az én általam feltalált ój küzmandást fojhatom s
ha fojom, ódj is cselexek: keresek mindig a férfiót.
Helas! hodj azotán megint csak ójitanom kell ed
régi küzmandás, a mely idj hangozta: «Fogtam tü-
rüköt de visz»; — én már erre is djakran azt mon-
dom: «Fogtam férfit, de nem visz».

Pöh! pedig de meleg van!

Agyó!

A tied

Aranka,

Edle fún Zwiebeleszfy.

UBORKA

MINDENNAPI LAP

ELOFIZETESI ÁRAK:

Egy kosár ... egy hatos.
Fél kosár ... egy garas.
Egyes darab ... ingyen.

HIRDETÉSEK

semmi áron sem vétetnek fel.

Programmunk.

A mi programmunk: a kovász.

Ez rövid, de nyelős.

Most mindenki olyan édesnek találja a zöldbent a nyugodalmat; ez nem tarthat így; mi megeczeteljük azt, hadd legyen éhes a nyugalom, s hadd pótolhassunk aztán hézagot.

Dolgozó társaink a sült csibe és liba. A miből mindenki meggyőződhetik, hogy zöldséget ugyan feltalálunk, de sületlenségeket soha.

Pinczér! Az étlapot!

A szerkesztőség.

VEZÉRCZIKK.

Lusta-Rest, Juliska hó 19-én.

Mióta a nagy Gurkó muszka generális elődei ezeltől 30 esztendővel megettek nálunk minden tököt, azóta a magyar hazafi szeme féltékenyen őrzi azt, a mi még megmaradt neki: az uborkát.

Voltak idők, mikor megfellegettünk az uborkáról s hűtlenül a sóska-, ribizske-mártással, fejes salátával kötöttünk szövetséget, de hála az isten ragyogó napjának, mindig visszatérít az minket így a kutyánapokban a mi igazi megmentőnkhez, az uborkához, — s nem egy látnoki férfiú van, a ki a nagy hőtől nyelvét kilógatva, izzadságát törölgetni nem győzve, kétségbeesésében este felé fel meri vetni szemeit a hűlni kezdő égre s mit pillant meg ott? nem ám a kelő félholdat, hanem egy szép, természetes uborkát, körülötte e felirattal: «In hoc signo vinces!»

Igen! Tömörülünk az uborka zászlaja alatt, (legyen az akár ecetes, akár saláta, akár borsos, akár paprikás), hiszen ebben a sanyarú világban úgy sem tudunk egyebet.

Politikai szemle.

— *Milán* király itt jártában arra a tapasztalatra jött, hogy a kovászos uborka hámozva jó csak egyszer. Rögtön meghagyta szárnysegédének, hogy ezt majd juttassa

otthon eszébe. Együttal gr. Zichy Jenőnek az uborka-rend egy harapását adományozta.

× *Tisza* tehát behozza az ötéves mandátumot. Jézus! mit csinálunk majd a nyári hónapokban, ha ötesztendeig követválasztás se lesz? Nem mi az uborkát, hanem az uborkák fognak bennünket megenni: akkora lesz az uborka-szezon.

UJDONSÁGOK. (!)

— *A bazilika* még mindig nem épült fel No, majd felépül. De mikor? ez a kérdés. Egyébiránt hiszen nem is lehet mindent egyszerre feltűjni.

— *Elgázolás*. Egy ötvenéves komfortáblis ló csupa szórakozásból elgázolt egy fiatal gavallért. Hiába kiabáltak rá, hogy térjen ki, azt felelte, hogy ő alig bír már szuszogni a melegtől és unalomtól: jöjjön a minék jönni kell.

— *Ritualis gyilkosság* hire jön Tisza-Eszlárról. Bary vizsgáló bíró erőlyesen folytatja a vizsgálatot. Hihető, hogy a gyilkosok tótok voltak, a mit abból sejtene, hogy a megtalált hulla tótaliter agyon van verve, de meg egy pálnkás liter is feküdt a hulla mellett. Tót is liter is: ez gyanús.

— *Megdőbbenéssel* olvassuk, hogy az országbíró meggyilkolták. Hát micsoda rendőrnök az a Taisz Elek, hogy még mindig szabadon járnak a gyilkosok?!

— *Igen jó!* Rátóton a létrát keresztben akarták az erdőbe bevinni s inkább kivágták előle a fákat, hogysem hosszába fordították volna. Épen most halljuk ezt a jó kis históriát.

Az 'UBORKA' tárczája.

HAZAFIAS LYRA.

Sárga uborkának
Zöld a levele,
Ennek a kis lánynak
Nincs szeretője.

Ne is adjon
Az isten neki:
Mégsgárgulni mért engedi;
Mikor még zöld,
Mért le nem nyesei?

A ZÖLDBEN.

— Regény. —

I. KÖTET.

Ilonka és Tuhutum szerették egymást. Ilonka künn lakott szüleivel a városligeten, gyönyörű veteményes kert közepében. Tuhutum oda járt ki mindennap imádotjtához.

S ők ott jártak a veteményes kertben.

II. KÖTET.

Csakhogy sok pénzibe került ám Tuhutumnak a lóvonatú kocsí.

Igy szólt hát magában:

— Ennek véget kell vetnem, mert tönkre megyek. De hogyan? Úgy, hogy még ma megkérem Ilonkát.

S elindult ezzel a határozattal.

III. KÖTET.

Tuhutum csakugyan bátor legény volt. Megkérte Ilonkát.

Hanem persze az Ilonka mamája, mint afféle gondos anya, előbb megkérdezte, hogy van-e elégséges jövedelme Tuhutumnak? Volt. — Csakhogy erre Tuhutum is vérszemet kapott s ő is megkoczkáztatott egy kérdést: t. i. hogy szereti-e, s ha szereti, el tudja-e készíteni Ilonka az uborkát?

A válasz kedvező volt.

IV. KÖTET.

Tuhutum azt mondja egyszer az ő kis feleségének, hogy majd aztán vacsorára uborka legyen.

— Lesz, édes fiam.

Tuhutum elment a hivatalba s este csak úgy röhögött a lelke az örömtől, mikor haza felé ment, hogy milyen jó uborkát fog ő ma enni.

Hát mikor asztalhoz ül, akkor látja, hogy nem az ő kedvenc uborkája, nem kovászos uborka van, hanem uborkasaláta.

Majd gutaütést kapott.

Nem szólt, csak lenyelte a mérget és az uborka-salátát.

Éjjel kolerát kapott, reggelre meghalt. Ilyen tragikus regényeket tud csinálni az uborka, kivált ha szezonja van.

VIDÉK.

Nagy-Körös, gyűlési hó 15-én.

Tekintetes szerkesztőség!

Sietek önökkel tudatni, hogy minik itt semmit se tudunk.

Ugyan az isten áldja meg a t. szerkesztőséget: mit izzadnak, sülnék-fölnek ott abban a fűtött nagy városban mind hiában? Hiszen úgy se történik most semmi. Jöjjenek ide hozzánk: van jó kerti vinkónk, pompás uborka-salátánk. Máskor még kevesebbet!

Svihák úr novelláiból.

Ha szeret, szeressen a személyemért.

Borzasztó az a gondolat, hogy az embert egy hölgy ne magamagáért, hanem a rangjárt, hireért szeresse.

S mióta híres ember vagyok, a kaszinóban úgy, mint a váci-utcán, a bálokban úgy, mint a lóversenyeken: azóta mindig az a gondolat gyötört, hogy ha valakinek udvarlok és sikerül annak a kegyét megnyernem, azt csak a hirnevemnek, nem a személyes tulajdonaimnak köszönhetem.

Feltettem magamban, hogy próbát teszek: vajlon van-e igazán érező szív vagy egy hölgyben?

Egyszer csak eltűntem a fővárosból. (Persze rögtön csődöt akartak ellenem kérni.) Senki sem tudta, hol vagyok. Még azok sem tudták, a kikinél laktam, hogy én ott vagyok.

Igen, mert nem mint Svihák ur, hanem mint Jean kammerdiener szerepeltem.

Világosan szólva: beálltam egy Pesten látott szép leány családjához, b. Manemetty Rudimirhoz kammerdienernek a vidéken: feltéven magamban, hogy ha ilyen állásban sikerül az isteni Blankát, a szép baronesset meghódítanom, akkor nyert pártim van: biztos lehetek fölé, hogy csupán csak a személyemért, a szépségemért szeretett meg s akkor felfedezvén magamat, mily könnyű lesz kezét is megnyerhetnem.

Epen azzal voltam elfoglalva, hogy a kandallónak egyik szögletét kutassam ki, ott van-e a válasz levelemre, melyet az előtt való nap irtam Blankához, bevallva neki szerelmemet, — meghagyván a levélben, hogy a választ ide tegye, a kandalló jobb szögletébe; — mikor hallom, hogy léptek közelednek.

— Nem szabad bejönni, — kiáltottam egészen elfeledkezve magamról, — hanem természetesen, azért az illető csak bejött.

— Ah! hisz' ez Gyuri pajtás! az én Gyuri pajtásom. (De nem a parádés kocsis, hanem a miniszteri fogalmazó, Pestről.)

Siettem üdvözlésére:

— Servus, Gyuri pajtás! hogy vagy?

Az vissza hátrál.

— Ejnye, semmiházi! talán valami szolgának néztél?

— Hát nem ismeresz? Pszt!

— Nini! Csakugyan!

— Igen ám! Én vagyok.

— Svihák pajtás! És mit csinálsz te itt? Ebben a ruhában?

— Ah kedves Gyurkám! Szerelmes vagyok Blanka baronessebe. Ne nevensz kérlek! Ez igen komoly dolog. Lásd: az volt a gondolatom, hogy olyan feleséget keresek, a ki engemet saját személyemért szeressen meg. Azért jöttem arra a határozatra, hogy Blankának mint kammerdiener fogok a szerelme után járni. Ha megnyerem: jó, ha nem: akkor is jó, csak valami kevéssel nem egészen olyan jó.

— Óh te bolond.

— Nem bolondság ez pajtás. Blankát örülésig szeretem.

— Hát akkor vedd le ezt a liberiát, mond meg, hogy ki vagy; hogy nemsokára miniszteri tanácsos lehetsz — s kérd meg a Blanka kezét,

— De ne feledd el, hogy én milyen nevezetes fiatal ur vagyok. Ha az igazi állapotomban lépek fel s megkapom Blanka kezét, ki biztosít engem a felől, hogy a személyemért és nem hirnevességemért fog érni a szerencse?

— De már látom, hogy bolondságod gyógyíthatatlan. —

Nos: és mennyire jutottál már? Beszélte-e már veled valamit?

— Anyira jutottam, hogy minden nap láthatom, hallom a hangját: «Jean — ez itt a nevem, — fogasson be». Valamelyik nap, mikor az ebédnél felszolgáltam, nyakon öntöttem a szösszszal, azt mondta, hogy «szamár», oh, ez a fesztelen családias megszólítás oly jól esett nekem. Aztán én jelentem be neki a látogatókat. Ma reggel meg a reggeli után kiittam ott hagyott poharából a vizet; ezt meglátta az apja s meghúzta a fületem... láthatod, hogy boldog vagyok.

— Fura boldogság.

— Egy hónapja már, hogy egy fedél alatt lakom vele. Tegnapi következő levelet irtam neki:

«Álmaim anyyala!

Én nem vagyok csak szolgál, hanem úgy szeretem kegyedet, mint egy császár. Csak egy szót és én lábainál heverek. Jean».

Megmondtam, hová tegye a választ s most akartam épen megnézni, hogy megjött-e? — Nézd: itt van csak ugyan! oh, mily boldogság!

— Jó lesz talán előbb elolvasnod s azután beszélni a boldogságról.

— Lássuk hát:

«Kedves Jean!

Ma este lábaimnál heverhet.

Vigyázat és titok!»

— Látod? látod? Nos, mit szólsz ehhez? Végre hát elértem, hogy személyemért szerettek meg. Ah, ha tudnád, hogy milyen boldogság ez. Ő nem tudja, hogy én a híres, nevezetes Svihák, országos nevű ur, szép jövőjű fiatal ember vagyok, csak azt tudja, hogy Jean, az inas vagyok.

— Szerencsés kópé vagy, — felelt Gyuri pajtás fejcsóválgatással. Hanem most már aztán mit fogsz tenni?

— Mit? Hát majd megkérem a kezét.

— Mint Jean?

— Természetesen.

— Hogy kirugjon az apja?

— Igaz, igaz... teringettét! erről meg is feledkeztem. Nos, hát majd fellepek, mint Svihák. Jó hogy itt vagy, legalább bizonyítod a személyazonosságomat. Bejelent-selek?

— Kérlek.

Bejelentettem Gyuri pajtást, magam pedig siettem Blankához.

Oh, hogy pironkodott, mikor szobájába léptem. Megálltam alázatosan az ajtónál s vártam, hogy megszólítson. Ő szemlesütve állt tükre előtt s alig hallható hangon szólt:

— Nos, Jean!

— Baronesse!

— Nos?

— Bla... nka.

Lábaihoz omlottam. Tudom is én, mit csináltam nagy boldogságomban: elég az ahhoz, hogy végre így szóltam:

— Blanka! Akar a feleségem lenni?

— De hogyan, Jean, hogyan?

— Úgy, hogy én nem vagyok Jean, az inas, hanem Svihák, a híres pesti gavallér, — szavaltam én lelkesülten, — s csak azért álltam be ide inasnak, hogy a saját személyemmel, ne pedig hirnevemmel nyerjem meg a szerelmét. Épen itt van egy barátom, a ki most beszél a báró papával s megkéri számomra a kezét.

Blanka elájult. Mikor felocsoltam, elfogta a nagy sírás, aztán felállva — az ajtóra mutatott:

— Távozzék csaló!

— Én csak bámultam.

— Igen, igen, távozzék, ha nem akarja, hogy kidobassam. Mily alávalóság! Tudja meg, uram, hogy egy főrangú hölgy igenis szerethet egy lakájt, de soha egy gentry-félet. Rohantam el, hogy Gyurival találkozom. Épen vártam a szalonban.

— Victoria, Svihák pajtás. A báró ur rendkívül örül a szerencsének.

— Mit? hát már beszéltél vele?

— Igen hát!

— Akkor fogass hamar, kedves Gyurkám. Gyerünk innen mentől hamarabb. Mondtam ugy-e, hogy Blanka csak a saját személyemért, sőt mi több: csak lakáj voltomért szeretett meg. Gyerünk! Majd elmondom a többit az úton.

Kinek a pipája maradt itt?

— Julcsa! mit keres itt a konyhában a férjem pipája? hogy kerül ez ide?

— Oh, talán még azt képzeli a nagyságos asszony, hogy én hoztam ki?

A közoktatásügyi miniszter visszaküldi Pozsony, Kassa, Szeged egyetem-kérő levelét abból a czélből, hogy adjanak választ, vajjon feltalálhatók-e az illető városokban ama tényezők, melyek, hogy a felállítandó egyetem czéljainak megfelelően, okvetetlenül kívánatosak; első sorban: van-e az illető városoknak zálogházuk?

Sztaricsek Wenczel

pesti házmester gratulá az ő kegyelmes kollegájának,
[Trefort Ágoston t. b. házmesternek.

Exczellenczazs uram!

Eezer íletembe in izs sietok, habar nem esengityalyak nekem, söt in esengityalak be kegyelmes zurammal.

Tehat szerencsis jo napot megkivanok.

Gratulalok magas kitunetéshez, kiben mink exzelencziadat részesitetünk.

*Haj, csag nagy szerencse minyiszternyek lenyi.
Ütet mindenfelul ese ze hájjal kenyi.
Mozsd nyeked izs nyilott virág, ki nem hervad:
Megtettünk tisztetlebeli házmesternak.*

Sok ezer hazmester kialt ere: iljen!

*Hej, pedig az nagy szo, teremtucesgüjjen.
Mert ugy, mint hazmester, ha neki durálja.
Senki na tim svecze nyem tud kiabalnya.*

De hogy ne csag szíp szo legyen gratulalas.

Ez a te legujab gyenyeru egy allas:

Hozhatsz bugyellarba tiedbe uj rendet.

Mer nem kel neked mar zaplatyi spergeldet.

Zalazatos szolgaja:

Sztaricsek Wenczel
mustra hazmester.

Heti krónika.

< **A kiállítás területén** nagyobb mértékű tűzrendőri intézkedésekre készülnek. A pénzügy-miniszter ugyanis el szándékozik azt árasztani tűzveszélyes anyagokkal t. i. éghető szivarokkal.

× **Az ó- és új-világ** hír szerint egyezséget köt, mely szerint a bűnösöket kölcsönösen kiszolgáltatják egymásnak. Ezek most, nem mehetvén a más világországba, elköltöznek a más világra. Így tett Balentics, s útban van Potier báró.

× **III. Sándor** Ázsia czárjává akarja magát proklamáltatni. Megérjük, hogy mert Urísten csak mégse lehet, hát a poklok fejedelmévé avatja magát. Ha más nem, a nihilisták rásegítik.

+ **A budai várszínház** eddig annyira volt a pesti közönségtől, mint Jeruzsálemtől Makó. Az új direktor fogadkozik, hogy ő ezt a távolságot Makó (a direktor) és Pest, az új Jeruzsálem között megcsökkenti.

□ **Magyarosodunk!** A mi nem abból tünik ki, hogy magyar czégtáblákat láthatunk a koresma ajtó felett, hanem abból, a mi egy bodzafa-utcai koresma falára van írva s így hangzik: «Wein und Bier- Hauz».

Hátha?!

— A muzeumból. —

— Nézd csak, Mimi! akárhová néz az ember, mindenütt csupa régiséget lát.

— Igazán! Te! úgy látszik, hogy divatba jövünk.

Zatraczeni Zatróczy Vitályos levele a szerkesztőhöz.

Tekintedezs Redaktorom uram!

Mosd, hogy ijeszget öt esztendő s mandatum, zujsagok helyin valónak tartanak kipublikálni, hogy menyibe kerül szegin képviselőnek egy-egy mandatum? hadd lasson ebül zorszaggyülis: micsinyal, ha majd mandat irtikit felvernek?

Hja, de nem jól okoskogyak zujsagok. Kormány tuga, mit ű csinyal. Semit az, hogy töbe kerüli majd képviselüsüg; az által csag előbre megyünk: alamhaztartasba hozunk be egyensuly. Ugyanizs: szabalyoztatvan a mandatum megnyerise liezitaczió-nalis eljárás szerint, kerületeket kiadunk birbe zsidoknak. Ezek osztanad kihirdetnek a választásokat mind a vasart. Ott kormányparti, babarik izs függetlenségi parti kupezcek megjelenek. Kikialtó szól: ki ad többet irté? a ki osztanad legtöbet igrir, azi a mandatum No de: ez halatlan jó üzlet lesz valalkozóknak izs, választóknak izs; nyilvános arverizs livin, financzok egsz bizonyossággal megtudhatnak, hogy mennyi jövedelme van vallalkozóknak, mennyi

szavazóknak? Erre kiveti financzminyiszter egyenes jövedelmi adót — is defecit nincs van töbet.

Hat nem kell sokat debachálni az ellen az öt ives mandatum ellen. Az igaz, hogy akkor inkább szavazoi, mint képviselüi pályára adom magamot.

Maratam hivesz hive

Zatraczeni Zatróczy Vitályozs.

Irodalmunkban a verses regény kultiválása örvendesen terjed. Lásd Beniczky-Bajza Lenke „Nem ismerem a mult történetét“ és Pálffy Albert „Ne hallja hírét az anyjának“ regényeiknek jámbusokban irt ezimeit.

VIZIT-KÁRTYA.

Víz város. Vizöntő hava. Szent Vizívó napján.

Tekintetes szerkesztő úr!

Részeg vagyok, pedig alig hajtottam fel többet egy fél-liter bornál, azt is a Wasserman kocsmájában. Hanem persze a kocsmáros mai nap több bort tölt a vizes hordóba, mert fél, hogy nyakán marad a vízvezeték vize. Mert nem kell a víz senkinek. A nagy melegnek varrják ugyan a nyakába ezt az általános vizizonyt, a mi elég baj nekem, mert a kis szomszédnémat semmiképp se bírom vizre vinni.

Igazán féltém a magyar vért az elkoresosulástól. Hogy óbégatnak, ha nincs iható vizük. Hát annyira diszkreditálva lenne a magyar bor? Avagy félünk igazat mondani, s azért nem iszunk bort? Wein úr sem ad igazat nekünk, vizívóknak, s a borüzlet emelésén munkál; elvonja a vizet a poeták elől, rákényszerit a kocsmázásra, hogy több szellemesség legyen bennünk s a háládatlan közönség kigyót-bekát kiált rá. (Mert annak nézi a komma bacillust.)

De úgy kell neki! Sárral dobálják, pedig ő (botrány-) követ ad a markukba. Hát csak sebesen vizet — gutta cavat lapidem — s a kicsöpögő tiszta víz is majd szétmossa azt a követ, a mit egy beleejtett a vízvezetékbe s most tíz városatya sem tud kihúzni.

Vizváry Vizigóth,
vizkóros viziadó.

U. i. A víz szükségén a társadalom önfeláldozó rétegei segítnek tőlük telhetőleg. A kocsmárosok bort is töltenek a hordóba; több kötet vers megjelenése van kilátásba helyezve. Bornemissza úr pedig miniszteri engedéllyel Víz-nemisszára változtatta nevét.

Egy mameluk az ereketjártnak egy darabot aján-dekozott ama drótból, melylyel Tisza a szabadelüü pártot ríngatja.

Mult héten pedig egy — állítólag osztrák — katonalábanyoma került oda. Érdemes tudósnak, Pulszky Ferencz azonban első pillanatra kisütötte, hogy hamisítvánnyal van dolgunk, mert az osztrák hadsereg lábanyoma sarkkal az ellenség felé fordul elő, míg a jelen esetben a dolog sora ellenkező.

× **A reikszkrigminiszter** az ötödik korosztályból is szándékozik rekrutálni. Bizonyosan 1848-iki szabadságharcunk keltette föl benne e gondolatot, amikor is a 15 éves gyerektől az 55 éves vénemberig mindenki fegyvert fogott.

BORKORCSOLYÁK.

Lőcsaláb Iczik. Mondjal the nekhem Lajbislében az ukhát, hodj miért djövi khi the thüled olian hirtelen a végrehajtó?

Ködkapó Lajbis. Mert thöstént khijelülöm nekhi lefuglalnai az enyim fhelesig Rebekhát.

Biró. Tagadása mit sem ér, a vád ön ellen be van bizonyítva, mit szépiti magát?

Rühtelepi Jónás. Mán hodj szhépitheném magam, mikhor ma se nem mosdottam.

— Adjon vissza — szól a Kóbi gyerek, a Rotzbarth és Schweisslecker cégtől a gyakornok, egy ötöst vágva ki a vonatvezetőnek.

— Nem tudok váltani.

— Hát akkor fogja: itt egy hatos — mond a Kóbi s benyúl érte a mellényzsebébe.

Funkelstein Izidor. No Solomon mondjal nekhem, hogy végződte rád nézve be magát a mai phür?

Geiczig Salamon. Hát nadjon jól, rebachal.

Funkelstein Izidor. Hodj lehessen az?

Geiczig Salamon. Mert nem khül phíntz fizetni csak be csukják engemet.

Szobor kirakat előtt.

— Ugyan miféle embörök löhetnek ezek komé?

— No hát bizonyosan olyanok, a kirkül mán lenyúzta az adó ekzsekutor az ümgöt meg az gatyát is.

A földbirtokos fiát végre-valahára kinevezték kir. ügyészszé. Egyik végzett földesúr barátja így gratulál neki: «No barátom Feri, fiadnak meg van az örökös kenyere, most már csak az ideigleneset kell neki megadnod.»

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

(A Bácskai «Ellenőr»-ből nyessük ki ezt a hirlapirodalmi remeket:)

Ez aztán pikáns történet. A helybeli demimondok egyik ismert helyén a sánta Alcibiades nagyban mulatott egy «hölgy» társaságában, kinek — úgy látszik — tetszését nem nyerte meg, mert távollétében azt a durva tettet követte el, hogy feltápáskodott az asztalra s azon elégitette ki természeti szükségét. A «hölgy» ép e pillanatban lépett a kabinba és meglepetve kérdé: uram! mi ez? Ez a honorarium!... E megszegyenítő szavakra a nőben felébredt az önértet és egy pillanat alatt a sánta Alcibiadesnek a szekrényen fekvőt töltött révolverét felkapva, azt a durva nevetlen ripók mellének szegezte, még pedig parancsolólag és oly formán, hogy a szó teljes értelmében megetette a fiskálissal az asztalon talált corpus delictit. Felelős szerkesztő: Stoczek Károly.

(Zola Emil, ha megtudja, hogy őt már is túlszarnyalták nálunk, öngyilkos lesz; hja! ki az már mai nap, a ki el merje magáról, mondani, hogy ő a leghizottabb sertvés?)

SZERKESZTŐI SUBROSA. ←→

K-n-y L-s. (Kssa.) Próbálunk valamit, csak tudassa velünk újabb lakását is. — **D-ó P-a.** Köszönjük; közöljük. Az aláírásban lakóhely megjelöléséből sejtjük óhaját; teljesülni is fog az nemsokára, csak még rukkoljon be néhány sornyi kézírattal; mert úgy tartjuk, hogy már ezelőtt is volt szeretsénk? — **M-a L-s.** (Mnr.) Valahára, nagysokára! No az igaz, hogy a hosszú hallgatásért megfelelő kárpótlást kaptunk a nagy csomóban. Jövőre azonban mégis inkább azt szeretnők, hogy — inkább többet, de sürűbben. — **N-gy F-ncz.** (Dbrczn.) A kért számot a postára tetettük. Megkapta? — **R. M.** Várjuk a folytatást. — **Animo.** (Bpst.) Szívesen kijelentjük, hogy a mult számunkban közölt «Repedt szivból» című verset nem a lapunkból *Animo* név alatt ismert dolgozó-társ írta. — **Több kézíratról jövőre.**

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

(Zsallása: József-korút 48. sz.)

Magyarhon első, legnagyobb s leghirnevebb óráüzlete

BRAUSWETTER JÁNOS SZEGEDEN

cs. kir. és m. kir. szab. chronomet-r és műórás, földtálalója az első egyedüli kules nélkül földhuzható remontoir-inga óráknak stb. «th

Kitüntetve:

London 1871.
Kecskemét 1872.
Bécs 1873. Ujvidék 1875
Szeged 1876. Páris 1877.
Székesfehérvár 1879.

Levélbeli megkeresésekre pontosan válaszoltatik.

Képes árjegyzék bérmentve.

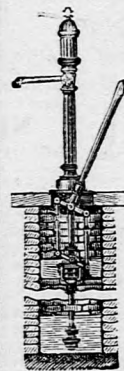
Javítások pontosan eszközöltetnek.

Alapítottatott 1847-ik évben.

MUNKÉ. gépgyári raktára és gépügynöksége

Bécs, III. Reiserstrasse 31 és 36.

Különleges cikkek:

Szivattyúk bármely célra és bármely munkára.

Fúvószellentyűk, kováesztűzek, üst- és olvasztó-kemenczék számára.

Verem-szellőztetők.

Emelők (exhaustorok) gyárak szellőztetésére és szárítási célokra.

Szoba-szellőztetők.

Szikrafogó-készülék, kémény-exhaustorok és kéménytoldások mozdony-, gyár- és lakház-kéményekre.

Csatorna-zárások és fali medenczék, egyszerű- és kettős szagtalanító záradással.

Tégla-gépek.

Mindenféle tárgy gyári s műhely-használatra.

Tervezetek ingyen és bérmentve.

Med. Dr. Péczely Ignác

most még: IV. Vámház-körút 16. sz., f. é. augusztus 1-jétől:

IV. Zöldfa-utca 3. sz., saját házában

Rendel naponta: délelőtti 10, délutáni 2 óráig.

I-ső cs. és kir. kizár. szabad. ujonon javított Ruganyos sérvkötők

Fontos a szenvedőknek.

Fontos a szenvedőknek.

sérvvédővel.

A legjobb találmány az amerikai, ujonon javított ruganyos sérvkötő Politzer-től; ez rugók nélkül van, tisztán ruggyantából művészetesen szerkesztve s az a célja, hogy még a legidültebb sérveket is lehető legrövidebb idő alatt egyenletes fekvésbe hozza s ugy nappal a legerőseztibb munkánál vagy a sokat járkálásnál, mint szintén éjjel alvásokban is használható, a nélkül, hogy a sérvhajtban szenvedő hivatásában legkevésbé is volna akadályoztatva. Felette nagy haszon, hogy az még éjjel is a testen maradhat, mivel hogy a szenvedő testrezzre kiváltképen jótékony kellemetes nyomást gyakorol s a legtöbb esetben még a sérv biztos gyógyulását is eszközli. A legtöbb orvosi tekintély által elismerve, megvizsgálva s a legjobbnak találva: professor Kovács a természeti köröda alelnöke, dr. Gross Lajos magy. kir. egészségügyi tanácsos, dr. Glück Ignác kir. törvényszéki orvos által.

Alólított egyszerűsind nagy raktárt is tart angol és francia acél-sérvkötőkből, — függésztő készítményeket (suspensorium) gumiból, szövötteket, mint szintén szarvasbőrbeli. A szarvasbőr és gummi suspensoriumok célja, hogy a tágulást megakadályozzák. Méhfeeskenők, légnárak, agybetétek, periodasskák, préservatívumok, gummiharisnyók és mindennemű gummi-árctízek. Sérvkötőknél kérem megjelölni: jobb, bal vagy kettős-e, mint szintén a test bőségét is. Megrendeléseket utánvértel mellett elfogad.

POLITZER MÓR

cs. és kir. szab. sérvkötő-készítő Budapesten, Deák-Ferencz-utca.

Árak: urak, hölgyek és gyermekek számára, egyoldalúnak dbja 6—10 frt, a kettősnek dbja 10—16 frt, gyermekeknek felével olcsóbb.

Ugyanitt kapható a legjobb amerikai sérvkenőcs. Egy tégely ára 3 frt 50 kr.

Országos kiállításra utazóknak.

Berendezett **utitáskák** a szükséges útra való eszközökkel 18—60 frt. Praktikusan berendezett **utitökecs** 6 frt. Úres utitökecs az otthon használatban lévő tárgyak elhelyezésére 1.50—3 frt. Kéz és nagyobb **kötecs** 2.50—30 frt. Vállra függesztendő **táskák** 3.50—15 frt. Néi kezi utitáskák 3—20 frt. **Plaid**, ruhák, esernyő és bot. **Borotváló készlet**, John Heifford készlet 7 frt. Finom angol borotvíj 1.20—2.50 frt. **Étkezéskor** berendezve 12—30 frt. **Kulcsok és esztorák** 1—8 frt. Zsebba hordható ivó-poharak 40 krtól 2 frt. **Életmentő** a mellénysebben 55 krtól 1 frt. Angol uti kalap kovács, puha, zsebba elfér 1.40. **Biztonsági belső rosvonyék** 25 tő ténnyel 4.50—20 frt. Kisméretű erős lövésű Bulldog zseb-revolver 9—11 frt. Automat-esernyő 7—2 frt. Pontosan járó **remontőr nickel zsebró** kettős por-féllél 10 frt. Migra-in-jegyzet ideges fő- és fogtájsáml 60 kr. Óbórelt bent- vonót löszpárná 6 frt.

Dohányzóknak Automat cigarettakészítő 6; dohányzselene, a fedél betevése által kész cigartárt nyerünk 2 frt. Valódi **Houblon cigarettapapíros** szopokával 3 nagyságban, 1000-re 3.50, tömő hozzá 30 kr. Legjobbnak elismert **dohányvágó gép** erős fogas hajókerékekkel 15 frt. **Dohánytartó**, melyben a dohány nyirkosan marad 5 frt. Szárzon szívó egészségügyi bruyere fapipa bagót nem képez 1—1.30. Hibátlan **tajték makrapipa** ezüst kupakkal 8 frt. Gözpisztártisztító 1.50.

Közégségi előljáróknak. Első hangú, tartós féoldalú **hirdetési doboz** 15 frt. **Póstatáskák** két kulcossal 7—12 frt. Éjjeli ér kúrtók rézbeli 2—1.5 frt. Kerülő-fegyver 7 frt. Hivatalos rugany bélyegzők 2.50. Szél és törés ellen biztos petrolumolimpás 2—2.40. **Marha- és birka-érvágó** 2—5.50. Ló- és marha-kis-érvágó 4 frt. **Trokár** 2 csövél és szuró kessel 2.50. **Ujdonságok.** **nyájakolomp**, egy készlet 5—6—7. **Kolomppal Teknősbéka legyező** 5—6—7.50. **strucetolla** díszítve 10—35 frt. Hangfőző (Nebelhorn) távóra elhal asszik 1 frt. **Nagyot hallók**nak étal-ot és legyező 12 frt. **Budapesti emlékek** felirattal sokféle csinos emléktárgyak **Kiállítási bronc-érmék** 50 kr.

Próba-megrendeléshez 850 ábrával ellátott árjegyzéket és kiállítási helyzeti rajzot mellékel, meg nem felelő tárgyakat visszavesz.

KERTÉSZ TÓDOR Budapest,

Dorottya-utca 1-56 sz., a „Magyar király” szálloda állandóban.

Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság Budapesten, kecskeméti-utca 6 sz. — Freund J. chemigrafiaja.

ÉN CSILLAG ANNA,

az óriás hajjal a nagyerdemű közönségnek tudomására hozom, hogy általam feltalált hajnövesztő pomádét, melynek 14 havi használata után hajam 185 centiméter hosszú ért el, a nagyerdemű közönség használatára becsátom és kizárólag nálam kapható köcsögként 50 krajczár, 1 forint és 2 forintért. Hajkenőcsöm orvosi tekintélyektől különös jó szer gyanánt lett elismerve haj- és szakálnövesztésre, fejtájs, migraine, hajkihullás, korpaképződés és kopaszszá levés ellen, erősíti a hajgyökeret, előmozdítja a haj- és szakálnövést és a legfinomabb toillettenőcs.

CSILLAG ES TÁRSA, Budapest, VI., király-utca 26. sz. a.

Csillag Anna kisasszony maga az elárusító.

A vidékre való szállítás csak a pénz előleges beküldése vagy utánvét mellett eszközöltetik.

Carbolsavat, fertőtlenítő port, féreg-port,

legtisztább minőségben és legolcsóbb áron ajánl

Watterich Arnold,

Budapest, Dohány-utca 1. sz.

Árjegyzék ingyen küldetik.

Vendéglősöknek

kemény fából **kuhligz bábuk** 2.50. **Lignum sanctum** gölyök nagyság szerint 1.50—3.60. Saines papír **lampionok** kerti ünnepélyekhez 15—20, 25—50 kraj. Papírlámpák — 70—2 kraj. Számozott **pénzjegyek** ércből pénzecskének, 100 drb. nagyság szerint 1—6.40. Szekrény **vendégek** mulattatására: 6 zenedarabbal 20 frt, egy zenedarab külön 60 kr. **Flobert-puskák** társaságoknak, duránás nélkül 7—25 kraj, 100 gölyös töltény — 45—1.50, sörétes 1.20—2 kraj. **Vas céltábla** kiugró bohóccsal 2—6 kraj. **Mozsárl** 6.50—9 kraj. **Díszjelvények** czéllövészethez — 30—1.50 dbja. **Frös dugaszhuók** — 25—1.50 Kenyerkosarak 30 kraj.

Sportezkikkek. Angol

bőr nyereg 15—35 kraj. **Kantár** 2.65—4 kraj. **Kettős szárl** 1.80—8 kraj. **Kengyelzárja** 2.75—3.50. **Kengyelvasak** 1.60—3.50. **Nyereg** lekötő 2.25—6 kraj. **Izzasztó** 2.75—5 kraj. **Zabla** 1.40—3.50 **Felcsatolható sarkantyú** 2 frt. **Nyereg-szappan** 85 kraj. **Nubian blaking** bőr-lakk 90 kraj. **Lóhaló** egyek ellen, egész lóra párja 16 frt. **Lóidomító** vesszők rhinocerosbőrbeli hasitva — 60—2.50. **Vándárszerepek** és **kellemek** a czéllövészet begyakorlásához. **Flobert-pisztolyok** 6.50—14 kraj. **Lépisztoly** szőnyeggyalú e-golyóval 7.50. **Horogbalasztó kedvelőknek**. **Halászbot** 1—3 kraj. nagyobb rész felcsovbolyított 7—15 kraj. 12 db. horog mesterséges-ovarral 80 kraj. **Méhészeti segédeszközök**. **Kertészhekek** 1—5 kraj. **fág-fürészek** — 50, 2 kraj. **fág- és venyigeollók** 1—3.50 kraj. **Acél-el-dró** kefégyümmöcsfák tisztításához — 70—1.40. **Kerék** úsör-nyíró ollók 4.50—6 kraj. **Kézi kis foeskenő** 1.20—2 kraj. **Virágáramtató** — 40—1.20. **Angol kerti-feeskenő** 14—21 forintig

Ariston zenélő

Ariston zenélő

lekötő 2.25—6 kraj. Izzasztó 2.75—5 kraj. Zabla 1.40—3.50 Felcsatolható sarkantyú 2 frt. Nyereg-szappan 85 kraj. Nubian blaking bőr-lakk 90 kraj. Lóhaló egyek ellen, egész lóra párja 16 frt. Lóidomító vesszők rhinocerosbőrbeli hasitva — 60—2.50. Vándárszerepek és kellemek a czéllövészet begyakorlásához. Flobert-pisztolyok 6.50—14 kraj. Lépisztoly szőnyeggyalú e-golyóval 7.50. Horogbalasztó kedvelőknek. Halászbot 1—3 kraj. nagyobb rész felcsovbolyított 7—15 kraj. 12 db. horog mesterséges-ovarral 80 kraj. Méhészeti segédeszközök. Kertészhekek 1—5 kraj. fág-fürészek — 50, 2 kraj. fág- és venyigeollók 1—3.50 kraj. Acél-el-dró kefégyümmöcsfák tisztításához — 70—1.40. Kerék úsör-nyíró ollók 4.50—6 kraj. Kézi kis foeskenő 1.20—2 kraj. Virágáramtató — 40—1.20. Angol kerti-feeskenő 14—21 forintig

Touristáknek

könnyű, zsebba hordható gummi esőkápeny 10 frt. **Váll-táskák** fehércamuré is 4.50. **Lászárvédő** gamásni 4.50. **Jó tácsó** 6.50. **Botszék** 4.50. **Kanócsos gyufa-tartó** 85 kraj. **Lapos zseb-papíra** irányítással 1 frt

ALEXANDRE

14, Boulevard Montmartre, 14

PARIS

ajánlkozik kívánatra bárkinek legyezőket kiválasztás végett küldeni.

Hirdetések

az „Üstökös” részére

felvétetnek kiadóhivatalunkban

Budapest

Koronaherczeg-utca 3. sz.